

[Nyrup Rasmussen]

finanspolitik for 1993. Vi taler om en reelt udvidet indsats for beskæftigelsen, der er større og dermed er lempeligere end det, der er gældende i den aktuelle finanslovsaftale for 1992.

Det er altså ikke et spørgsmål om at lempe finanslovsforslaget fra august måned. Det er et spørgsmål om at forøge indsatsen for nye job i forhold til den finanslov, der i dag er gældende. Jeg siger det til almindelig opklaring for de andre partier, der forhåbentlig kan støtte denne udtalelse, for kan man ikke det, er der jo ikke handling bag de ord, der havde så pæn en indpakning i statsministerens åbningstale forleden.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Årsagen til, at jeg tager ordet nu, er, at hr. Jes Lunde flere gange har kritiseret aktiveringsforliget ganske betydeligt. Nu var det jo sådan, at vi hver især kom med vores bidrag, så det blev en samlet pakke, og vi vidste også, at vi fik lavet forliget for sent, at det kom til at træde i kraft på et meget uheldigt tidspunkt. Jeg skal ikke komme ind på årsagen til, at det trak ud – den kender vi alle.

I den forbindelse vil jeg gerne sige, at jeg synes, det ville være rigtigst over for de ledige virkelig at bakke forliget op og give det en chance. Vi har jo også haft et møde, som fru Marianne Jelved omtalte, hvor vi var enige om at foretage en fortsat evaluering. Vil vi det vel for de arbejdsledige, synes jeg, vi skal bakke forliget op og justere det frem for allerede nu, før det rigtig har fået mulighed for at virke, at kritisere det voldsomt. Det tror jeg ikke er til gavn for beskæftigelsen.

Formanden:

Dernæst giver jeg ordet til hr. Aagaard for en kort bemærkning, idet jeg gør opmærksom på, at vi har en lang ordførerrække foran os.

(Kort bemærkning).

Aagaard (KF):

Jeg skal blot sige til hr. Stavad, at jeg absolut ikke finder, at dette er stedet til at føre mere detaljerede finanslovforhandlinger, men jeg vil gerne gentage og understrege, hvad jeg sagde i mit indlæg, nemlig at vi er parat til at gå lige så langt, som det er økonomisk forsvarligt. Vi øn-

sker ikke at være med til at sætte den sunde og gode økonomi, der med møje og besvær er opbygget igennem ti år, over styr. Det, det har taget ti år at bygge op, kan nedbrydes på et halvt år. Det må være det svar, jeg her kan give hr. Stavad.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg må sige til hr. Kofod-Svendsen, at det faktisk er regeringen og ikke bare SF, der siger, at aktiveringsforliget ikke virker. Økonomiministeren har i går leveret os en økonomisk oversigt, hvor man giver skønnet for ledigheden i 1993, og i stedet for at bruge finansministerens tal, der viser, at aktiveringsforliget skulle nedbringe arbejdsløsheden med 60.000, har Økonomiministeriet sagt, at det ikke går sådan. De opjusterer ledigheden; de siger, den stiger fra 285.000 til 310.000. Det er baggrunden. Det er ikke bare SF, der ikke tror, det virker godt nok.

Vi synes da bestemt, vi skal lade ordningerne fortsætte og se, om vi kan få størst mulig effekt ud af dem og se, om der er noget, vi kan gøre for at fremskynde effekten. Men vi må altså konstatere allerede nu, at regeringen selv i dens egne redegørelser fastslår, at det overhovedet ikke har den effekt, der var tilsigtet. Det må gøre et vist indtryk på Folketinget op til efterårets forhandlinger.

Det ville være en skandale, hvis vi gentager det, hvis vi igen i dette efterår siger, at nu skal vi gøre noget ved ledigheden, og så laver et stort forlig, som viser sig ikke at have nogen afgørende effekt på arbejdsløsheden. Det ville være helt uantageligt, at det ender dér. Og det er det, SF synes der er grund til at advare imod under denne debat.

Formanden:

Dernæst giver jeg ordet til hr. Stavad for hans tredje og, regner jeg med, sidste korte bemærkning i denne runde – jeg udtrykte en forhåbning.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg er meget enig med formanden i, at det forhåbentlig er den sidste korte bemærkning i denne omgang fra min side, og det vil den kon-